ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

----====0000====----

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 474/ນຍ.

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 18/11/2010.

ດຳລັດ
ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງລາຄາສິນຄ້າ ແລະຄ່າບໍລິການ

- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 06 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງຜູ້ຊົມໃຊ້ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2010;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ ສະບັບເລກທີ 1220/ອຄ, ລົງວັນທີ 01 ມິຖຸນາ 2010.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດຳລັດ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ແນໃສ່ຮັກສາສະຖຽນລະພາບດ້ານລາຄາ, ທັງເປັນການປົກປ້ອງສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະຜູ້ຊົມໃຊ້ ແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ.

ມາດຕາ 2. ການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ແມ່ນການຄຸ້ມຄອງລາຄາສິນຄ້າ ແລະຄ່າບໍລິການ ໂດຍອີງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ບົນພື້ນຖານບັນດາຫຼັກການ ແລະຂໍ້ບັນຍັດທີ່ກຳນົດພາຍໃຕ້ດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

- “**ລາຄາ**” ໝາຍເຖິງ ຄ່າຕອບແທນ ທີ່ເປັນເງິນ, ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ຫຼືຜົນປະໂຫຍດອື່ນໆ ສຳລັບການຈຳໜ່າຍສິນຄ້າ ຫຼືການບໍລິການ. ລາຄາປະກອບດ້ວຍ: ລາຄາທີ່ລັດຄຸ້ມຄອງ ແລະລາຄາທີ່ກຳນົດໂດຍຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;

- “**ລາຄາສູງສຸດ**” ໝາຍເຖິງ ລາຄາສູງສຸດຂອງສິນຄ້າ ຫຼືການບໍລິການ ທີ່ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດສາມາດໃຫ້ການຈໍາໜ່າຍ ຫຼືການບໍລິການ;
- “**ລາຄາຕໍ່າສຸດ**” ໝາຍເຖິງ ລາຄາຕໍ່າສຸດຂອງສິນຄ້າ ຫຼືການບໍລິການ ທີ່ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດສາມາດເກັບຊື້ ສິນຄ້າ ຫຼືການບໍລິການ;
- “**ຂອບເຂດລາຄາ**” ໝາຍເຖິງ ລາຄາຂອງສິນຄ້າ ຫຼືການບໍລິການ ທີ່ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດສາມາດໃຫ້ການຈໍາໜ່າຍ ຫຼືການບໍລິການ ຈາກລະດັບຕໍ່າສຸດ ຫາສູງສຸດໃດໜຶ່ງ;
- “**ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ**” ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼືການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ ທີ່ຜະລິດ, ຈໍາໜ່າຍ, ຊື້ເພື່ອການຈໍາໜ່າຍ ຫຼືນໍາເຂົ້າເພື່ອການຈໍາໜ່າຍ ຫຼືການບໍລິການຢູ່ໃນຂອບເຂດດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ;
- “**ການຜະລິດ**” ໝາຍເຖິງ ການເຮັດ, ການປະສົມ, ການປຸງແຕ່ງ, ການປະກອບ, ການປະດິດ, ການປ່ຽນສະພາບ, ການປ່ຽນຮູບ, ການດັດແປງ, ການຄັດເລືອກ, ການແບ່ງບັນຈຸ, ການລວມບັນຈຸ ຫຼືການເຮັດອັນໃດອັນໜຶ່ງໃຫ້ມີຂຶ້ນເປັນສິນຄ້າ ບໍ່ວ່າດ້ວຍວິທີໃດ ລວມທັງການເຮັດໃຫ້ມີຂຶ້ນເປັນຊື່ທາງການຄ້າ ຫຼືເຄື່ອງໝາຍການຄ້າສໍາລັບສິນຄ້ານັ້ນ ບໍ່ວ່າຈະເຮັດເອງ ຫຼືໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຮັດໃຫ້ກໍຕາມ;
- “**ການຈໍາໜ່າຍ**” ໝາຍເຖິງ ການຂາຍ, ການແລກປ່ຽນ, ການເອົາໃຫ້, ການແຈກຢາຍ ຫຼືການໂອນສິດການຄອບຄອງສິນຄ້າໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນອື່ນ;
- “**ສິນຄ້າ**” ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ທີ່ໃຊ້ໃນການອຸປະໂພກ ຫຼືບໍລິໂພກ ລວມທັງເອກະສານສະແດງສິດໃນວັດຖຸສິ່ງຂອງ;
- “**ການບໍລິການ**” ໝາຍເຖິງ ການຮັບໃຊ້, ການໃຫ້ໃຊ້, ການໃຫ້ປະໂຫຍດໃນຊັບສິນ ໂດຍມີຄ່າຕອບແທນເປັນເງິນ ຫຼືຜົນປະໂຫຍດອື່ນ;
- “**ຜູ້ຊົມໃຊ້**” ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຊື້ ແລະນໍາໃຊ້ສິນຄ້າ ແລະການບໍລິການ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ໂດຍບໍ່ມີຈຸດປະສົງທາງການຄ້າຢູ່ໃນຂອບເຂດດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ;
- “**ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ**” ໝາຍເຖິງ ອົງການລັດທີ່ມີສິດອໍານາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
- “**ລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ**” ໝາຍເຖິງ ລາຍການຂອງສິນຄ້າ ແລະການບໍລິການ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ກໍານົດຂຶ້ນໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອນໍາໃຊ້ມາດຕະການຄວບຄຸມລາຄາ;
- “**ລາຍການຕິດຕາມການເໜັງຕີງຂອງລາຄາ**” ໝາຍເຖິງ ລາຍການຂອງສິນຄ້າ ແລະການບໍລິການ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ກໍານົດຂຶ້ນໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອຕິດຕາມການເໜັງຕີງຂອງລາຄາ;
- “**ຄັງແຮສໍາຮອງ**” ໝາຍເຖິງ ຄັງ ຫຼືສາງ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອເກັບແຮສິນຄ້າ ທີ່ຢູ່ໃນລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ;
- “**ການຖົມຊຸມ**” ໝາຍເຖິງ ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກລັດ ແກ່ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ໂດຍທາງກົງ ຫຼືທາງອ້ອມ ທີ່ມີຜົນຕໍ່ລະດັບລາຄາ ເພື່ອເປົ້າໝາຍການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;

- “**ຄວາມຈຳເປັນ**” ໝາຍເຖິງ ຄວາມຈຳເປັນໃນການເຮັດໃຫ້ລາຄາມີສະຖຽນລະພາບ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ, ຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ ແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ;
- “**ການບໍ່ຈຳແນກປະຕິບັດ**” ໝາຍເຖິງ ຫຼັກການການປະຕິບັດຢ່າງສະເໝີພາບກັນ ກ່ຽວກັບມາດຕະການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕໍ່ສິນຄ້າ ແລະການບໍລິການ ທັງພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ;
- “**ຄວາມໂປ່ງໃສ**” ໝາຍເຖິງ ການເຮັດໃຫ້ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ມີຄວາມຊັດເຈນ ແລະຖືກເຜີຍແຜ່ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ;

ມາດຕາ 4. ຫຼັກການການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມບັນດາຫຼັກການ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ລາຄາ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຖືກກຳນົດດ້ວຍກົນໄກຕະຫຼາດ ທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງດັດສົມຂອງລັດ;
2. ລັດເຄົາລົບສິດໃນການກຳນົດລາຄາ ແລະການແຂ່ງຂັນດ້ານລາຄາ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດຕາມລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
3. ລັດນຳໃຊ້ມາດຕະການໃນການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕາມຄວາມຈຳເປັນ ບົນພື້ນຖານຫຼັກການການບໍ່ຈຳແນກປະຕິບັດ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສ.

ມາດຕາ 5. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນນຳໃຊ້ສຳລັບ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ.

ໝວດທີ 2

ການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ມາດຕາ 6. ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ໃນກໍລະນີມີຄວາມຈຳເປັນ, ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສາມາດນຳໃຊ້ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງລາຄາດ້ວຍສອງຮູບແບບຄື: ມາດຕະການຄວບຄຸມລາຄາ ແລະມາດຕະການຕິດຕາມການເໜັງຕີງຂອງລາຄາ.

ມາດຕະການຄວບຄຸມລາຄາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກຳນົດໂຄງປະກອບລາຄາ;
2. ກຳນົດລາຄາສູງສຸດ, ລາຄາຕໍ່າສຸດ ຫຼື ຂອບເຂດລາຄາ;
3. ຄວບຄຸມສິນຄ້າໃນຄັງແຮສຳຮອງ;
4. ຖົມຊຸມສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ;
5. ການດັດສົມການສະໜອງ ແລະຄວາມຕ້ອງການ.

ໃຫ້ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ, ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ກຳນົດລະອຽດກ່ຽວກັບ (ກ) ລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ແລະລາຍການຕິດຕາມການເໜັງຕີງຂອງລາຄາ, (ຂ) ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສຳລັບແຕ່ລະລາຍການ, (ຄ) ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງລາຄາທີ່ຈະນຳໃຊ້, ແລະ(ງ) ກຳນົດເວລາຂອງການນຳໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 7. ການກຳນົດໂຄງປະກອບລາຄາ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຕ້ອງສົ່ງໂຄງປະກອບລາຄາ ສຳລັບລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ ກ່ອນການນຳໃຊ້ໂຄງປະກອບລາຄາດັ່ງກ່າວ ໃນການຈຳໜ່າຍ ຫຼື ການບໍລິການ. ໂຄງປະກອບລາຄາ ປະກອບດ້ວຍ: (ກ) ຕົ້ນທຶນການຜະລິດ ຫຼືຕົ້ນທຶນຊື້ເພື່ອການຈຳໜ່າຍ, (ຂ) ຕົ້ນທຶນການຈໍລະຈອນ, (ຄ) ລາຄາການຈຳໜ່າຍ ແລະ(ງ) ກຳໄລ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕ້ອງນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂອງໂຄງປະກອບລາຄາ ທີ່ໄດ້ຈາກຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ສະເພາະເປົ້າໝາຍການກຳນົດໂຄງປະກອບລາຄາ ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 8. ການກຳນົດລາຄາສູງສຸດ, ລາຄາຕ່ຳສຸດ ຫຼື ຂອບເຂດລາຄາ

ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສາມາດກຳນົດລາຄາສູງສຸດ, ລາຄາຕ່ຳສຸດ ຫຼືຂອບເຂດລາຄາ ສຳລັບລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ. ການກຳນົດລາຄາສູງສຸດ, ລາຄາຕ່ຳສຸດ ຫຼືຂອບເຂດລາຄາ ອີງໃສ່ພື້ນຖານດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ໂຄງປະກອບລາຄາ;
2. ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ການສະໜອງ ຂອງສິນຄ້າ ແລະການບໍລິການ;
3. ອຳນາດການຊື້ ພາຍໃນປະເທດ;
4. ລາຄາ ຢູ່ຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ;
5. ນະໂຍບາຍການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 9. ການຄວບຄຸມສິນຄ້າໃນຄັງແຮສຳຮອງ

ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສາມາດກຳນົດໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ສຳລັບລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ເພີ່ມ ຫຼືຫຼຸດປະລິມານສິນຄ້າໃນຄັງແຮສຳຮອງເພື່ອປ້ອງກັນການກັກຕຸນສິນຄ້າ ຫຼືການປັ່ນປ່ວນລາຄາ.

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຕ້ອງລາຍງານ ທີ່ຕັ້ງ, ປະລິມານ ແລະການເພີ່ມ ຫຼືຫຼຸດປະລິມານຂອງຄັງແຮສຳຮອງຂອງຕົນ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາຊາບ.

ມາດຕາ 10. ການຖົມຊຸມ

ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສາມາດນຳໃຊ້ມາດຕະການການຖົມຊຸມ ສຳລັບລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ເຊິ່ງລາຍລະອຽດຈະຖືກກຳນົດໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 11. ການດັດສົມການສະໜອງ ແລະຄວາມຕ້ອງການ

ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສາມາດນຳໃຊ້ມາດຕະການ ການດັດສົມການສະໜອງ ແລະຄວາມຕ້ອງການ ສຳລັບລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ເຊິ່ງລາຍລະອຽດຈະຖືກກຳນົດໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 12. ການຕິດຕາມການເໜັງຕີງຂອງລາຄາ

ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສາມາດຕິດຕາມການເໜັງຕີງຂອງລາຄາ ລວມທັງ ການຕິດປ້າຍລາຄາຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ.

ໝວດທີ 3

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ມາດຕາ 13. ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ປະກອບດ້ວຍ:

- ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ;
- ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນ;
- ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າເມືອງ, ເທດສະບານ;
- ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ ສ້າງຕັ້ງກອງເລຂາ ເພື່ອເປັນເສນາທິການໃນການຊີ້ນຳ, ນຳພາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ໂດຍມອບໃຫ້ຫົວໜ້າກົມການຄ້າພາຍໃນ ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ ເປັນຫົວໜ້າກອງເລຂາດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 14. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ນະໂຍບາຍ ແລະມາດຕະການ ໃນການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ, ວິເຄາະ ແລະວິໄຈ ກ່ຽວກັບ ລາຄາ ແລະການດຳເນີນທຸລະກິດ ລວມທັງສະເໜີໂຄງການ, ແຜນງານ ແລະມາດຕະການເພື່ອຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
3. ກຳນົດລະບຽບການ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
4. ຊີ້ນຳ, ນຳພາ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນ, ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
5. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະລະບຽບການອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ເຜີຍແຜ່, ແນະນຳ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ທົ່ວເຖິງ;
7. ຕິດຕາມການເໜັງຕີງຂອງລາຄາ ແລະຕິດຕາມພຶດຕິກຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງລາຄາຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
8. ຮັບພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເດືອດຮ້ອນ ຫຼືຄວາມເສຍຫາຍ, ເນື່ອງຈາກການກະທຳອັນມີຜົນກະທົບຕໍ່ລາຄາ;
9. ປັບໃໝຜູ້ທີ່ລະເມີດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 26 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ຕາມ ລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ທີ່ຕົນເປັນອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;

10. ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ແລະສະເໜີ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມເນື້ອໃນຂໍ້ 2, 3 ແລະ7 ຂອງມາດຕານີ້ຕໍ່ລັດຖະບານ;
11. ອອກແຈ້ງການ, ລະບຽບການ, ຂໍ້ຕົກລົງ ແລະອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ;
12. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 15. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນ

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ, ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ ໃນຂອບເຂດແຂວງ ຫຼືນະຄອນ ຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ວິເຄາະ ແລະວິໄຈ ກ່ຽວກັບລາຄາ ແລະການດຳເນີນທຸລະກິດ ລວມທັງ ສະເໜີໂຄງການ, ແຜນງານ ແລະມາດຕະການເພື່ອຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
2. ຊີ້ນຳ, ນຳພາຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະປະສານສົມທົບກັບພະແນກການ ແລະຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
3. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະລະບຽບການອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມການມອບໝາຍຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ;
4. ເຜີຍແຜ່, ແນະນຳ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ທົ່ວເຖິງ;
5. ຕິດຕາມການເໜັງຕີງຂອງລາຄາ ແລະຕິດຕາມພຶດຕິກຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງລາຄາຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
6. ຮັບພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເດືອດຮ້ອນ ຫຼືຄວາມເສຍຫາຍ ເນື່ອງຈາກການກະທຳອັນມີຜົນກະທົບຕໍ່ລາຄາ;
7. ປັບໃໝ ຜູ້ທີ່ລະເມີດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 26 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດຕາມ ລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ທີ່ຕົນເປັນອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
8. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ແລ ສະເໜີ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມເນື້ອໃນ ຂໍ້ 1, 2, 5 ແລະ6 ຂອງມາດຕານີ້ ຕໍ່ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ ແລະອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ;
9. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 16. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເມືອງ, ເທດສະບານ

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ, ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າເມືອງ, ເທດສະບານ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ ໃນຂອບເຂດເມືອງ ຫຼືເທດສະບານຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ວິເຄາະ ແລະວິໄຈ ກ່ຽວກັບລາຄາ ແລະການດຳເນີນທຸລະກິດ ລວມທັງສະເໜີໂຄງການ, ແຜນງານ ແລະມາດຕະການເພື່ອຄຸ້ມຄອງລາຄາ;

2. ຊີ້ນຳ, ນຳພາ ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງສິນຄ້າ ແລະປະສານງານກັບ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນ ແລະຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
3. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມການມອບໝາຍຂອງ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນ;
4. ເຜີຍແຜ່, ແນະນຳ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ທົ່ວເຖິງ;
5. ຕິດຕາມການເໜັງຕີງຂອງລາຄາ ແລະຕິດຕາມພຶດຕິກຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງລາຄາຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
6. ຮັບພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເດືອດຮ້ອນ ຫຼືຄວາມເສຍຫາຍ ເນື່ອງຈາກການກະທຳອັນມີຜົນກະທົບຕໍ່ລາຄາ;
7. ປັບໃໝ ຜູ້ທີ່ລະເມີດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 26 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດຕາມ ລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ທີ່ຕົນເປັນເຈົ້າການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
8. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ແລະສະເໜີ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມເນື້ອໃນ ຂໍ້ 1, 2, 5 ແລະ6 ຂອງມາດຕານີ້ ຕໍ່ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນ ແລະອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ, ເມືອງ, ເທດສະບານ;
9. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 17. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ເປັນເຈົ້າການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ, ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ໃນລາຍການຄວບຄຸມລາຄາທີ່ຕົນຖືກກຳນົດເປັນເຈົ້າການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ວິເຄາະ ແລະວິໄຈ ກ່ຽວກັບ ລາຄາ ແລະການດຳເນີນທຸລະກິດ ລວມທັງສະເໜີໂຄງການ, ແຜນງານ ແລະມາດຕະການເພື່ອຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
2. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືແກ່ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ ໃນການປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້;
3. ກຳນົດລະບຽບການ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
4. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະລະບຽບການອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ເຜີຍແຜ່, ແນະນຳ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ທົ່ວເຖິງ;
6. ຕິດຕາມການເໜັງຕີງຂອງລາຄາ ແລະຕິດຕາມພຶດຕິກຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງລາຄາຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
7. ຮັບພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເດືອດຮ້ອນ ຫຼືຄວາມເສຍຫາຍ, ເນື່ອງຈາກການກະທຳອັນມີຜົນກະທົບຕໍ່ລາຄາ;

8. ປັບໃໝຜູ້ທີ່ລະເມີດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 26 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ຕາມ ລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ທີ່ຕົນເປັນ ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
9. ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ແລະສະເໜີ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມເນື້ອ ໃນຂໍ້ 1, 3, 6 ແລະ7 ຂອງມາດຕານີ້ຕໍ່ລັດຖະບານ;
10. ອອກແຈ້ງການ, ລະບຽບການ, ຂໍ້ຕົກລົງ ແລະອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ;
11. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 4

ສິດ ແລະພັນທະ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ

ມາດຕາ 18. ສິດຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດລາຄາບົນພື້ນຖານກົນໄກຂອງຕະຫຼາດ ຍົກເວັ້ນແຕ່ສິນຄ້າ ແລະການບໍລິການ ທີ່ນອນ ໃນລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ;
2. ສະເໜີ ຫຼືຮ້ອງຟ້ອງ ພະນັກງານ ຫຼືເຈົ້າໜ້າທີ່ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານ ເມື່ອເຫັນວ່າມີພຶດຕິ ກຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ;
3. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 19. ພັນທະຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ສົ່ງ ບົດລາຍງານການເງິນ ທຸກໆໄຕມາດ, ຫົກເດືອນ ແລະໜຶ່ງປີ ສຳລັບ ລາຍການຄວບຄຸມ ລາຄາ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ປະຕິບັດຕາມມາດຕະການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະທີ່ອົງການ ຄຸ້ມຄອງລາຄານຳໃຊ້ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
3. ສະແດງ ຫຼືຕິດປ້າຍລາຄາ ບໍ່ວ່າສິນຄ້າ ຫຼືການບໍລິການນັ້ນ ຈະນອນໃນລາຍການຄວບຄຸມ ລາຄາ ຫຼືບໍ່ກໍ່ຕາມ. ປ້າຍລາຄາສິນຄ້າ ແລະຄ່າບໍລິການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຕິດຢູ່ໃນຮ້ານຄ້າ, ສະ ຖານທີ່ຄ້າຂາຍສິນຄ້າ ຫຼືສະຖານທີ່ໃຫ້ການບໍລິການຂອງຕົນ. ການຕິດປ້າຍລາຄາຕ້ອງຈະ ແຈ້ງ ບໍ່ສ້າງຄວາມສັບສົນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊົມໃຊ້;
4. ຕ້ອງໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແກ່ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານ ຫຼືເຈົ້າໜ້າທີ່;
5. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 5

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 20. ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບພະນັກງານ ຫຼືເຈົ້າໜ້າທີ່

ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຫ້າມພະນັກງານ ຫຼືເຈົ້າໜ້າທີ່ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ອຳນາດ, ຕຳແໜ່ງ, ໜ້າທີ່ ເພື່ອຮຽກຮ້ອງເອົາຜົນປະໂຫຍດ;
2. ສວຍໃຊ້ອຳນາດເກີນຂອບເຂດ ທີ່ເປັນການບັງຄັບ ແລະນາບຂູ່ ເຊັ່ນ: ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ໃຊ້ອາວຸດ, ທໍລະມານ, ໃຊ້ການກະທຳ ແລະວາຈາທີ່ຫຍາບຊ້າ;
3. ປະລະໜ້າທີ່ ແລະລົບຫຼີກການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ;
4. ເມີນເສີຍ, ປະໝາດ, ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ບິດເບືອນຄວາມຈິງ;
5. ປິດບັງ, ປົກປ້ອງ, ເຊື່ອງອຳ ແລະໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືແກ່ ຜູ້ກະທຳຄວາມຜິດ ເພື່ອຮັບສິນບົນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດແນວອື່ນ;
6. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບທີ່ໄດ້ຈາກຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ນອກເໜືອຈາກເປົ້າໝາຍການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 21. ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ

ຫ້າມ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ກະທຳການໃດໆ ໂດຍເຈດຕະນາ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ລາຄາຕ່ຳ ຫຼືສູງເກີນຄວນ ຫຼືເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມປັ່ນປ່ວນໃນສັງຄົມ;
2. ກັກຕຸນສິນຄ້າ ທີ່ນອນໃນລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ, ໂດຍມີສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ໄວ້ໃນຄອບຄອງເກີນປະລິມານ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາໄດ້ກຳນົດໄວ້;
3. ເກັບມ້ຽນສິນຄ້າໄວ້ໃນຄັງແຮສຳຮອງອື່ນນອກຈາກຄັງແຮສຳຮອງທີ່ໄດ້ລາຍງານຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
4. ນຳເອົາສິນຄ້າ ທີ່ຢູ່ໃນລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ທີ່ມີໄວ້ນັ້ນ ອອກຈຳໜ່າຍ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
5. ຍຸດ, ປະຕິເສດ ຫຼືແກ່ຍາວເວລາ ການຈຳໜ່າຍ ຫຼືການບໍລິການ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນໃນເມື່ອມີຄຳສັ່ງຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ.

ໝວດທີ 6

ນະໂຍບາຍ ຕໍ່ ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະມາດຕະການ ຕໍ່ ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 22. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ດ້ວຍການດຳເນີນທຸລະກິດຖືກຕ້ອງ, ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບລາຄາຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຊັດເຈນ ແລະທັນເວລາຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼືປະຕິບັດນະໂຍບາຍອື່ນໆຕາມຄວາມເໝາະສົມໃນແຕ່ລະກໍລະນີ.

ມາດຕາ 23. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ປະຕິບັດວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ຫຼືຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີເບົາ ຫຼືໜັກ.

ມາດຕາ 24. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ທີ່ບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກຕັກເຕືອນ ແລະສຶກສາອົບຮົມ.

ມາດຕາ 25. ມາດຕະການທາງວິໄນ

ພະນັກງານ ຫຼືເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການທາງວິໄນຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ທີ່ຄຸ້ມຄອງພວກກ່ຽວ.

ມາດຕາ 26. ມາດຕະການປັບໃໝ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ທີ່ບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບການຕັກເຕືອນ ແລະສຶກສາອົບຮົມມາແລ້ວສອງຄັ້ງ, ຈະຖືກປັບໃໝຕາມແຕ່ລະກໍລະນີດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ຕິດປ້າຍລາຄາ ມີໂທດປັບໃໝແຕ່ 500.000 ກີບ ຫາ 1.000.000 ກີບ/ ຄັ້ງ/ລາຍການ;
2. ແຈ້ງຂໍ້ມູນເທັດ ກ່ຽວກັບໂຄງປະກອບລາຄາ ຫຼືຄັງແຮສຳຮອງມີໂທດປັບໃໝແຕ່ 1.000.000 ກີບ ຫາ 3.000.000 ກີບ/ຄັ້ງ/ລາຍການ;
3. ບໍ່ແຈ້ງໂຄງປະກອບລາຄາ ມີໂທດປັບໃໝແຕ່ 1.000.000 ກີບ ຫາ 3.000.000 ກີບ/ຄັ້ງ/ລາຍການ;
4. ນຳເອົາສິນຄ້າທີ່ມີໄວ້ໃນຄັງແຮສຳຮອງອອກຈຳໜ່າຍ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ມີໂທດປັບໃໝແຕ່ 1.000.000 ກີບ ຫາ 3.000.000 ກີບ/ຄັ້ງ/ລາຍການ;
5. ຢຸດ, ປະຕິເສດ ຫຼືແກ່ຍາວເວລາ ການຈຳໜ່າຍ ຫຼື ການບໍລິການ ໂດຍ ບໍ່ມີເຫດຜົນໃນ ເມື່ອມີຄຳສັ່ງຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ມີໂທດປັບໃໝແຕ່ 1.000.000 ກີບ ຫາ 3.000.000 ກີບ/ຄັ້ງ/ລາຍການ;

6. ນຳໃຊ້ໂຄງປະກອບລາຄາ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ມີໂທດປັບໃໝແຕ່ 1.000.000 ກີບຫາ 5.000.000 ກີບ/ຄັ້ງ/ລາຍການ.

ມາດຕາ 27. ມາດຕະການທາງແພ່ງ ແລະທາງອາຍາ

ມາດຕະການທາງແພ່ງ ແລະທາງອາຍາ ແມ່ນໃຫ້ອີງໃສ່ລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 28. ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ສາມາດຖືກປະຕິບັດ ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ ເຊັ່ນ: ໂຈະ ຫຼືຖອນໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ, ໃບອະນຸຍາດຕ່າງໆ, ຮິບວັດຖຸສິ່ງຂອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 7

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 29. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງອື່ນ ແລະອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 30. ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນດຳລັດວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງລາຄາສິນຄ້າ ສະບັບເລກທີ 207/ນຍ, ລົງວັນທີ 11/10/2001 ແລະມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫຼັງເກົ້າສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນທີຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບດຳລັດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ທ່ານ ບົວສອນ ບຸບຜາວັນ (ໄດ້ເຊັນ)